

det er ikke let for mig at vide isforveien, i hvilken Retning Tvivlen vilde gaae. — Med Hensyn til Sagen selv troer jeg slet ikke, det lader sig gjøre blot ved Ændringer at naae, hvad de Herrer vilde, idet det ikke i hvert enkelt Tilfælde lader sig med Bestemthed udfinde, om det er et reent Lønningstillæg, som Vedkommende er tilstaaet i den samme Stilling, eller om Tillægget ligger i, at han er oprykket i en høiere Stilling. Saaledes er der under Nr. 2 Tale om en Mand, som fra Fortiden af har beklædt Tjeneste i tvende Contoirer. Denne Mand, som var en overordentlig dygtig Forretningsmand, lige dygtig som Forretningsmand baade paa tydsk og dansk, har jeg erhvervet som 2den Expeditionssecretair udelukkende i Secretariatet, men kun formedelt det Tillæg af 200 Rbd., som her er Spørgsmaal om. Denne Mand har derved maattet opgive andre Forretninger af mindre Omfang, som han havde, og som hans Stilling allerede for 1848 havde tilladt ham at have. Nu at betragte disse 200 Rbd. som et extraordinært Tillæg, troer jeg dog vilde være ubilligt, det vilde have sat mig ud af Stand til, naar Manden isforveien havde vidst, at han ikke fik Tillægget som fast, at sikkre mig ham, og jeg maatte saaledes have seet mig om efter en mindre paalidelig Mand, i ethvert Tilfælde en mindre prøvet Mand end denne; saaledes er det Tilfældet flere Steder. Det hele Arrangement er fremtraadt som et samlet Resultat af en Indordning af den hidtil adskilte Finantsbestyrelse, som iaar har fundet Sted, og ikke kan gjentage sig. Naar jeg har talt om en Overtagelse af Forretninger for Hertugdømmerne, er det naturligvis ikke min Mening, at denne skulde være aldeles forbigaaende; Forretninger kunne kun eensgang overtages, men Virkninger af denne Overtagelse ere blivende, og det er med Hensyn til disse blivende Virkninger, at de forøgede Lønningssudgifter ere foreslaaede. —

Kaiser. Jeg maa aldeles tiltræde Rigtigheden af den Erklæring, som den ærede Finantsminister nylig gjorde, at der var meddeelt os fuldstændige Lister; men det er netop Ulykken, at der kun meddelees os Lister,

idet de Oplysninger, vi have modtaget Finantsbestyrelsen angaaende, have saa at sige ikke været Andet end Navnefortegnelser over de Embedsmand, som findes der. Dette er Noget, som enhver af de Herrer af det tidligere Finantsudvalg, som have bekræftet sig med Behandlingen af denne Deel af Finantsloven, kunne bevidne, og jeg kan navnlig henvende mig til en æret Rigsdagsmand for Frederiksborg Amt (Rottwitt), som sidder bagved mig, han vil vistnok samstemme med mig deri, at der ikke er noget Ministerium, fra hvilket vi i den Grad have savnet Oplysninger som fra Finantsministeriet. Det er fuldkommen rigtigt, at de Oplysninger, vi have forlangt, og de Spørgsmaal, vi have stillet til den ærede Finantsminister, ere blevne os bevarede (Hør!), men der var saa store Mangler, at jeg for mit Vedkommende tør sige, at det var Undseelse, som afholdt mig fra at forlange yderligere Oplysninger. Dersom vi nemlig i saa Henseende skulde have forlangt fuldstændige Oplysninger, saa maatte vi have bedet om heelt nye Underbilag til denne Deel af Finantsloven. Jeg troer derfor, at jeg er fuldkommen berettiget til at beklage, at disse Oplysninger have været saa mangelfulde, og at det er Noget, jeg ved denne Leilighed gjerne kan omtale, thi de Omstændigheder, som gjøre Behandlingen af Finantsloven saa særdeles vanskelig, og navnlig saa særdeles langsom (Hør!), det er netop, at man saaledes bestændigt om alle Punkter maa indlede en vidtløftig Correspondance med Ministerierne, som maa medtage en meget betydelig Tid (Hør!), og hvorved Behandlingen bliver langt besværligere og langsommere, end den ellers vilde blive, naar de forskjellige Ministerier i den Henseende som Rigsdagen mere imøde.

Da Ingen mere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) De 12 Medlemmers Forslag:

(A. a. 1.) 5 Departementsdirecteurer osv. Der tilføies: „Heraf $\frac{3}{5}$ af 200 Rbd. extraordinært for 1 Aar.“
 fik 38 Stemmer for og 36 mod; men, da Forskjellen mellem de afgivne Stemmer var saa